

TINA BROWN

SECRETELE PALATULUI

Viața privată a Casei de Windsor

Traducere din limba engleză de Alina Bâltâc
Prefață de Alina Pavelescu

CHRISTINA (TINA) BROWN (n. 1953) este un cunoscut autor, redactor și jurnalist britanic, distins cu numeroase premii. A studiat la St Anne's College și a obținut diploma de licență în literatura engleză. A fost redactor pentru mai multe publicații și reviste de prestigiu, precum *Tatler*, *Vanity Fair* sau *The New Yorker*. În anul 2000 i s-a acordat Ordinul Imperiului Britanic în grad de comandor pentru servicii aduse jurnalismului. A scris *The Diana Chronicles* (2007), biografia prințesei de Wales, și *The Vanity Fair Diaries: 1983–1992* (2017).

Coordonare editorială: Sorin Turturică

Redactare: Alexandru Gheorghe, Ioana Andreea Tudose

Tehnoredactare: Roxana Coste

Design copertă: Amy Musgrave, Dan Mihalache

Ilustrație copertă: Figuri centrale ale Casei de Windsor © Getty, Shutterstock

Copyright © 2022 by Tina Brown

All rights reserved

Toate drepturile asupra acestei ediții în limba română aparțin CORINT ISTORIE, un imprint al CORINT BOOKS, Str. Mihai Eminescu nr. 54 A, București.

www.edituracorint.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BROWN, TINA

Secretele Palatului : viața privată a Casei de Windsor /
Tina Brown ; pref. de Alina Pavelescu ; trad. din lb. engleză
de Alina Băltăc. - București : Corint Istorie, 2022

Index

ISBN 978-606-088-135-3

I. Pavelescu, Alina (pref.)

II. Băltăc, Alina (trad.)

Capitolul 12

KATE INTRĂ ÎN SCENĂ

William întâlnește o fată neobișnuit de obișnuită

În 2011, întrebarea care a tot planat asupra lui Kate Middleton a fost dacă o fată cu origini atât de umile s-ar putea transforma cu succes într-o viitoare regină. Acum, singura întrebare este cum ar putea supraviețui Casa de Windsor fără ea.

Dacă există o trăsătură esențială pentru a putea încheia o căsătorie în cadrul unei familii regale, aceasta nu este frumusețea, nici originea nobilă și, cu siguranță, nici mintea ascuțită. Este capacitatea de adaptare. Cea mai mare parte a vieții în sânul familiei regale este zdrobitor de plictisitoare. E ca și cum ai fi o găină crescută în baterii la Waldorf Astoria. Prințul Charles era întotdeauna disperat pentru că știa care îi era programul exact cu un an înainte. De-a lungul a 70 de ani, regina a ratat doar de patru ori vizita ei anuală din ianuarie la filiala Sandringham a Women's Institute din West Newton Village Hall, Norfolk. (În timpul vizitei sale din 2019, suverana a provocat o emoție de nedescris când a devenit căpitanul uneia dintre cele două echipe ale institutului care au participat la o versiune live a emisiunii-concurs *Pointless*, una dintre preferatele ei.)

Fără capacitate de adaptare, este imposibil să-ți păstrezi identitatea în fața mașinăriei inexorabile a Palatului. Prințul Philip a trebuit să lupte cu „bărbații în costume gri” care au încercat să-i diminueze influența asupra reginei. Și-a păstrat echilibrul, susținând într-un mod care poate fi catalogat drept hiperactiv cauzele și interesele. Succesul său ca prinț consort a fost cu atât mai remarcabil, având în vedere sângele lui fierbinte și fragilitatea propriei familii risipite, care i-a oferit atât de puțin sprijin.

Longevitatea relației dintre Camilla Parker Bowles și prințul de Wales se datorează în bună măsură încrederii statornice a Camillei. Siguranța sa absolută nu s-a clătinat niciodată, discuțiile intime nu au ajuns niciodată la urechile nepotrivite. Ducea a fost întotdeauna izolată de intrigile de la curte prin loialitatea și discreția clanului Shand. Camilla are o bază solidă în constanța iubirii parentale primite la începutul vieții și la care știa că putea oricând să se întoarcă.

Diana nu a avut niciodată un astfel de sprijin din partea familiei disfuncționale din care făcea parte și vedem limpede cât de vulnerabilă a devenit din această cauză. Practic, prințesa căuta întotdeauna noi Mesia. Nu a avut niciodată încredere în oameni care ar fi putut cu adevărat să o ajute.

Prințul William știa bine toate acestea. Unii ar putea spune chiar că îngrozitor de bine. Dramele și durerea trecutului și-au pus amprenta asupra sufletului său – nu doar moartea șocantă a mamei, ci și tot ceea ce a precedat-o și apoi a urmat-o: urâtenia divorțului părinților săi, torentul de scandaluri josnice alimentare de diferiți angajați și băgători de seamă, implicarea nesăbuită a presei de către ambii părinți (ca să nu mai vorbim de geloziiile și meschinăria existente în furnicarul Palatului). Acesta este motivul pentru care, mai târziu, și-a îndemnat fratele mai mic să mai aștepte o vreme și să nu se grăbească să se însoare.

William și-a făcut propria mireasă, pe Kate Middleton, să aștepte și iar să aștepte înainte ca spiritul său precaut să ajungă la concluzia că aceasta este cu adevărat o femeie puternică, pentru a putea purta pe umeri povara regală. Făcând acest lucru, el a demonstrat că există un avantaj pentru un viitor rege în a se căsători cu o fată care provenea din clasa de mijloc.

La fel ca Diana, Kate este neașteptat de înaltă, dar, spre deosebire de soacra ei, are un farmec aparte, strălucitor, nu coplesitor, suvițele lucioase din părul castaniu și unduios strălucirea subtilă a unei îngrijiri impecabile, luminițele din ochii ei zâmbitori verzi-căprui. Kate amintește întrucâtva de Mona Lisa. Nimeni nu își poate da seama cu adevărat ce este în mintea ei sau de ce, după ce a văzut îndeaproape ce înseamnă să trăiești în familia regală, și-a dorit atât de mult o viață care presupune o libertate limitată și un comportament impecabil, care nu poate fi negociat. Kate dă impresia de inteligență sinceră, fără a fi amenințător de livrescă, o dorință de a oferi sprijin, însoțită de un puternic sentiment de încredere în sine, o capacitate de a câștiga publicul de partea ei fără a-și pune în umbră soțul. Este ca și cum ar fi fost concepută pentru a fi reversul binecuvântat al Dianei.

În multe privințe, Kate pare desprinsă din paginile unui roman al lui Anthony Trollope, marele cronicar victorian al mobilității sociale. Ca poveste, efortul constant și progresul social treptat ale familiei Middleton sunt prea îndârjite și oneste pentru a fi trezit vreodată interesul unui romancier ca Charles Dickens, cu al său ochi pentru impostori de zile mari, șarlatani și avocați lipsiți de scrupule. Eroinele lui Dickens au fost, în cea mai mare parte, niște dulci aeriene, victime sau ceea ce odată purtau numele de „dame cu inimă”. Femeile lui George Eliot¹, în

¹ George Eliot, pseudonimul lui Mary Anne Evans (1819–1880) a fost o romancieră din Anglia, unul dintre cei mai importanți scriitori

schimb, erau prea complicate și reflexive, deși Eliot ar fi putut vedea în familia Middleton simbolul tentant al unei ascensiuni tenace, pregătite pentru un secret vinovat. Acolo unde Dickens își ridiculizează personajele din clasa nobilă, zugrăvindule ca pe niște zombi, Trollope are un simț mult mai profund al vechii oligarhii, pe care o descrie ca fiind vulnerabilă, deschisă și cu o disperată nevoie de modernizare. Transformarea are loc, de multe ori, prin pătrunderea în cercurile aristocratice a unui suflu proaspăt, provenit din clasa de mijloc și datorat unui personaj feminin precum Isabel Boncassen din *The Duke's Children* („Copiii ducelui”), o tânără irezistibilă nu pentru că este bogată sau chiar frumoasă, deși așa era, ci pentru că întruchipează energia sănătoasă și sângele proaspăt:

Părul ei era castaniu-închis și bogat; însă nu-i sporea decât puțin farmecul, care depindea de alte chestiuni... Era... vitalitatea chipului ei, felul în care putea vorbi cu fiecare trăsătură, stăpânirea pe care o avea asupra patosului, a umorului, a compasiunii, a satirei, siguranța pe care o dădea prin fiecare privire, fiecare ridicare a frunții, fiecare mișcare a buzei, dând de înțeles că era vie în fața a tot ce se întâmpla⁴³².

Kate Middleton pare să fie modelul lui T – în orice situație socială, ea manifestă o implicare umană plină de dezinvoltură, care-i evidențiază virtuțile burgheze ale compasiunii și ale unui reconfortant bun-simț. Asemenea lui Kate, eroina prin excelență a lui Trollope are inimă și caută fericirea, dar își folosește și busola morală. Este o femeie care lasă în urma ei o arome strălucire atunci când intră într-o cameră.

victorienii. La fel ca și în cazul operelor lui Dickens, romanele sale reprezintă o analiză realistă a societății epocii în Anglia (n. red.).

Familia Middleton din Manor, Berkshire, este cea căreia Kate îi datorează hotărârea de neclintit când vine vorba despre aspirațiile ei. Trebuie doar să te uiți la traiectoria lor imobiliară din ultimii 30 de ani pentru a observa felul în care statutul lor social a crescut încet, dar sigur. S-au mutat dintr-o casă cuplată cu patru dormitoare din satul Bradfield, Southend, la aproape 80 de kilometri vest de Londra, în confortabilul și spațiosul Oak Acre din satul Bucklebury, Berkshire, cu cinci dormitoare și trei camere de recepție, iar apoi în *crème de la crème* a clădirilor de locuit, adică în The Manor de pe Pease Hill, construit pe 18 acri de pământ obținut cu greu de călugări după dizolvarea mănăstirilor de către Henric al VIII-lea. Există aici un spațiu de cazare separat pentru agenții de poliție însărcinați cu protecția familiei regale, atunci când este necesar.

Bogatul în vegetație Bucklebury are genul de farmec rural al serialelor polițiste, cu o biserică veche în sat, un pub și căsuțe pitorești, acoperite de plante cățărătoare. Până la vârsta de 13 ani, Kate a locuit în prima dintre cele trei case ale familiei Middleton, micuța casă cuplată din Bradfield. Un agent imobiliar în 2011 a remarcat că va trebui să „ne întoarcem în timp până la coliba de noroi a Boudică¹ pentru a găsi o casă mai modestă care să fi fost cândva căminul unei viitoare regine”⁴³³. Mutarea părinților ei la The Manor în 2012 a coincis cu mutarea reședinței ducilor de Cambridge în actualul lor apartament cu 20 de camere și patru etaje de la Palatul Kensington.

Tatăl lui Kate, Michael Middleton, un bărbat manierat și blajin, este fost dispecer de zboruri la British Airways, vlăstar al unei familii cu vechime din West Yorkshire. Strămoșii săi au urcat centimetru cu centimetru pe scara socială, de la meseria

¹ Boudica a fost regina icenilor, un trib de origine celtică aflat în estul Angliei, din secolul I d.Hr. Aceasta a condus o răscoală împotriva romanilor, dar, după câteva succese notabile, a fost învinsă (n. red.).

de tâmplar de secol XIX până la nivelurile superioare ale profesiei de avocat în Leeds. Poziția familiei Middleton în societatea civică a fost pecetluită printr-o căsătorie cu un membru al înstăritei familii Lupton, deținătoarea unor afaceri în producția de lână și textile în anii '20, care, chiar și 60 de ani mai târziu, au lăsat suficientă avere pentru a-i trimite pe Kate și pe cei doi frați ai ei la școli private scumpe. Michael Middleton este un om cu o figură deschisă, comportament ales, păr argintiu, o judecată genială și o discreție incredibilă. „Simți întotdeauna că abia așteaptă să se întoarcă să tundă gazonul”, mi-a spus o cunoștință a lui. Când vorbește despre cei trei copii ai săi, Kate, Pippa și James, o face ca și cum nu ar fi nicio diferență între ei. „Fiica mea m-a dat gata la tenis în acest weekend”, spune, fără a preciza însă despre care dintre fiice este vorba.

Mama lui Kate, Carole, este recunoscută de toți drept dinamul familiei. Ea este fiica unei vânzătoare și a unui constructor-decorator. L-a cunoscut pe Michael când acesta era membru al personalului de la sol la British European Airways, iar ea, stewardesă. S-au căsătorit, iar Carole a muncit din greu, hotărâtă să-și perfecționeze felul în care făcea anunțurile pentru pasageri, înregistrându-le pe bandă și apoi ascultându-le. Originile ei sunt în clasa muncitoare deznădăjduită, într-o familie de oameni luptători care s-au mutat din comunitatea minieră a Durhamului în vestul Londrei și și-au câștigat existența ca dulgheri. Carole a crescut într-un apartament cu chirie din Southall, un cartier dintr-o suburbie a Londrei cunoscut acum sub numele de Little Punjab. A moștenit avântul de la mama ei ambițioasă din punct de vedere social, Dorothy „Dot” Goldsmith, poreclită „Ducesa”, care, potrivit unei rude arțăgoase, „a vrut să fie cărămida din vârful coșului de fum”⁴³⁴ și o plimba pe Carole în „cel mai mare cărucior Silver Cross posibil”. Fratele ei mai mic, Gary Goldsmith, a făcut bani dintr-o

afacere de recrutare IT, s-a căsătorit de patru ori și s-a bucurat de o viață pe picior mare într-o vilă de vacanță din Ibiza pe care a numit-o Maison de Bang Bang. „Sunt un copil Thatcher”⁴³⁵, a spus el. „Sunt Căpitanul Ambițios. Apartin unei generații în care clasa nu există.”

Carole Middleton a avut întotdeauna un stil natural și variat. Nu a arătat niciodată demodat purtând o pălărie de nuntă. Este o brunetă zveltă și plină de viață, cu picioare lungi, uneori îmbrăcate în blugi îndesați până la genunchi. Fratele ei a descris nunta ei cu amabilul Michael drept visul suprem al mamei lor, „Ducea”: „un eveniment natural, informal și elegant, dar [nu] pretențios sau ostentativ – spre deosebire de nunțile cu care eram obișnuit și care erau niște bețivăneli într-un hotel din Heathrow cu mese rotunde și discursuri dubioase”.

Căsnicia confortabilă nu a oprit-o însă pe Carole. Și-a lansat o afacere de acasă, pe când era însărcinată cu James, cel mai mic dintre copiii ei, umplând pungi cu articole de petrecere pentru copii și vânzându-le prin poștă, o afacere pe care a botezat-o Party Pieces. Carole este una dintre acele mame manager care și-au dat seama cum să fie atât ființe pline de căldură, cât și femei cu o carieră de succes. O strategie de marketing Party Pieces cu pliante distribuite prin intermediul unui club de carte pentru copii s-a bucurat de un succes așa de mare, încât Michael și-a părăsit slujba și s-a alăturat efortului ei de a extinde o afacere evaluată acum la peste 30 de milioane de lire sterline. În epocă, era faimoasă pentru duritatea felului în care negocia. „De cele mai multe ori, ai crede că era inocența întruchipată”⁴³⁶,

¹ Margaret Thatcher (1925–2013) a fost prima femeie care a ocupat funcția de prim-ministru al Marii Britanii (1979–1990). Supranumită „Doamna de Fier” pentru stilul ei dur și lipsit de compromisuri, a avut o administrație reformatoare, cu multe schimbări în plan social și economic (n. red.).

a spus unul dintre furnizorii săi, „dar era o negociatoare grozavă – și dacă tocmeala nu mergea după cum voia ea, atunci nivelul decibelilor creștea”.

Carole a devenit milionară prin forțe proprii până să împlinească 30 de ani, lucru rar întâlnit la o tânără mamă dintr-un comitat din jurul Londrei în anii '80. Compania ei a funcționat mai întâi într-o baracă din grădină, iar mai târziu într-o combinație extinsă de hambare din cărămidă și șoproane de pe o proprietate din apropierea casei Middleton. Copiii au avut întotdeauna loc în viața ocupată a mamei lor. Carole nu a lipsit niciodată de la vreun spectacol de la școală și nu a părut prea stresată de găsirea unui echilibru între viața profesională și cea privată. Kate încă mai elogiază „uimitorul tort în formă de iepure alb din beza”⁴³⁷ pe care i l-a făcut Carole cu prilejul celei de-a șaptea aniversări. Părinții Middleton s-au prezentat la toate evenimentele sportive de la școală, organizând picnicuri scumpe și aplaudând echipele din care făceau parte fetele lor. În copilărie, Kate a lucrat uneori ca model pentru catalog și, mai târziu, a pus bazele „First Birthday”¹, în timp ce Pippa s-a ocupat de blog, iar James a început o afacere cu prăjituri. Abilitățile dobândite în timp ce se ocupau de afacerea de familie le-au oferit copiilor posibilitatea să-și urmeze micile lor cariere.

II

Odată ce fetele Middleton au fost trimise la școli mixte de elită, cum ar fi micuța și rurala St Andrew, din Pangbourne, și apoi la internat la Marlborough College, din Wiltshire, o întâlnire între Kate și prințul William la evenimente sportive sau baluri școlare nu ar fi fost demnă de remarcat. Multe dintre școlile de fete socializau cu Eton. Kate l-a văzut pe prințul pe atunci în vârstă de nouă ani când acesta a venit de la Ludgrove pentru un

¹ O divizie a companiei Party Pieces care se ocupă de articole tematice pentru petrecerile dedicate bebelușilor (n. tr.).

meci de hochei împotriva Școlii St Andrew, iar ea a participat la un ceai după aceea. Cu sufletul la gură, presa a încercat mai târziu să vină cu o poveste asemănătoare cu cea a Dianei, potrivit căreia Kate, în vârstă de 10 ani, ar fi tânjit dintotdeauna după prințul ei, dar Kate a respins această ipoteză în cadrul interviului dat cu prilejul logodnei. Inima ei tânjea după modelul Levi's din posterul lipit pe peretele dormitorului de la cămin, a insistat tânăra cu vioiciune, nu după William.

Marlborough este locul care a modelat-o pe Kate. Întinsă pe acri întregi de dealuri, la marginea unui târg deosebit de frumos din Wiltshire, clădirea din cărămidă roșie din secolul al XVIII-lea și capela care amintește întrucâtva de Hogwarts au un aer de opulență. Înființată în 1968 și considerată a fi una dintre primele și cele mai importante școli independente mixte, Marlborough încurajează un echilibru sănătos între sexe, având ca rezultat nu doar apariția unor tinere alfa, ci și a unor consoarte alfa. Soția premierului David Cameron, Samantha, director de creație al unei companii din lumea modei, a studiat la Marlborough. La fel și desăvârșita scriitoare Frances Osborne¹, dar și economista Diana Fox Carney, care s-a căsătorit cu fostul guvernator al Băncii Angliei, Mark Carney. O tânără care a absolvit recent Marlborough a declarat că, având în vedere că școlile independente britanice de băieți au fost pentru atât de mult timp un club masculin elitist, a studia aici, în condiții egale, generează încredere, un sentiment de confort al fetelor în preajma băieților și capacitatea de a se simți OK într-un parteneriat între colegi.

Atmosfera energetică de la Marlborough i-a dat curaj lui Kate, care petrecuse două semestre în lacrimi la Downe House, un

¹ George Osborne (n. 1971), politician și editor de presă, a fost responsabil de Finanțe din partea Partidului Conservator în guvernul David Cameron, în perioada 2010–2016 (n. red.).

colegiu din Berkshire unde fetele răutăcioase făceau legea. Când Kate le-a cerut invitațiilor la nuntă să contribuie financiar pentru a susține BeatBullying, principala organizație caritabilă din Anglia care militează împotriva bullyingului, s-a presupus că ne-cazurile ei de la Downe House, din anii '90, au fost cauza. Și, desigur, există ceva adevăr în asta. Downe House era o cuvă de estrogen care dădea în clocot. Tulburările de alimentație erau atât de frecvente, încât fetele trebuiau să fumeze în toalete pentru a ascunde mirosul de vomă. O absolventă cu improbabilul nume Taffeta Gray și-a amintit pentru jurnaliștii de la *The Daily Mail* cum câteva dintre elevele mai mari au atacat-o ca la rugby când a ieșit de la duș, au ținut-o la pământ, i-au luat prosopul și au stropit-o în zona inghinală cu spray de păr albastru. Apoi au îmbrâncit-o pe coridor goală. „Fetele pot fi foarte crude”⁴³⁸, a mărturisit o fostă elevă pentru *The Sunday Times*. „Trebuie să-ți amintești că este în mijlocul pustietății, sus, pe un deal. Nu ai unde să fugi și nici vreo modalitate de a te descărca sau de a scăpa. Răutatea se înmulțește în acest mediu propice, mai ales că unele dintre eleve nu se dau în lături de la nimic.”

Kate era timidă, sfrijită și mai înaltă decât semenele ei. Era elevă la zi într-un mediu predominant de internat și a început cursurile aici la 13 ani, cu doi ani mai târziu decât multe dintre colegile ei. La școala secundară fusese vedeta echipei de hochei, dar la Downe House i s-a cerut să joace lacrosse. „Ridici o bătă de lacrosse și crezi că te pricepi la jocul ăsta”⁴³⁹, a spus pe un ton de gheață fosta directoare Susan Cameron pentru *The Mail on Sunday*, „apoi cineva îți spune: «Nu așa ridici o bătă de lacrosse» și te simți zdrobită”.

Fetele răutăcioase din grupul popular priveau de sus la fata din coliba de noroi a Boudicăi. „Era privită ca o nonentitate”⁴⁴⁰, și-a amintit o colegă de clasă. „Toate fetele astea care practicau un soi de alpinism social – și erau multe la Downe – credeau că nu merită să se deranjeze cu ea.”